26/06/2023

Constantin Bălăceanu-Stolnici, la centenar: Trăim momente dificile și numai Biserica ne mai poate ajuta

Un moment festiv a fost organizat duminică la Catedrala Arhiepiscopală din Roman pentru academicianul Constantin Bălăceanu-Stolnici, care va împlini în data de 6 iulie vârsta de 100 de ani. După onorurile primite, academicianul s-a arătat recunoscător Sfintei Parascheva și a adresat un îndeamn la optimism alăturat unui semnal de alarmă: „Trăim momente dificile și numai Biserica ne mai poate ajuta”.

„Înainte de a primi onorurile care i se cuvin din partea instituțiilor de prestigiu din țară, el a ales să vină la Roman unde a copilărit, unde a stat la bunicii săi”, a spus Arhiepiscopul Ioachim al Romanului și Bacăului în deschiderea momentului.

Apoi, preotul consilier Băltoi Valentin a dat citire textului intitulat „Despre sublimul vieții”, semnat de IPS Ioachim în care este evocată viața și activitatea distinsului domn Bălăceanu-Stolnici.

Înaltpreasfințitul Părinte Ioachim i-a înmânat academicianului Diploma de Excelență, „Medalia jubiliară Episcopia Romanului 600 de ani de existență” și o plachetă omagială ce are zugrăvit un poem intitulat „Omul epoee”, conceput de Înaltpreasfinția Sa pentru acest moment aniversar, se arată pe site-ul oficial al

Eparhiei.

„Am venit să mulțumesc Preacuvioasei Parascheva”
A urmat cuvântul celui omagiat: „Este un pelerinaj în amintirea mamei mele care s-a născut și a trăit aici, unde și eu în copilăria mea am petrecut zile fericite. Chiar pot să vă spun că primii pași pe verticală pe care i-am făcut, i-am făcut sprijinit de cârja regretatului episcop Lucian Triteanul. Am venit aici și m-am bucurat de această slujbă extraordinară, de această atmosferă și de revenirea într-un spațiu matern care pentru noi oamenii trebuie să fie extrem de important”, a spus Constantin Bălăceanu-Stolnici.

„Am venit să mulțumesc Preacuvioasei Parascheva și mai ales lui Dumnezeu pentru tot ceea ce a făcut pentru mine. Pentru că m-a creat, pentru că mi-a dat părinți nemaipomeniți cărora și acum, după 100 de ani, le sunt recunoscător”, a motivat el.

„Îi mulțumesc pentru că a avut grijă de toată viața mea, pentru că mi-a dat o carieră pomenită astăzi aici cu atâtea amănunte încât pe unele dintre ele le uitasem și eu, pentru că mi-a dat o nevastă extraordinară cu care am trăit 54 a de ani, pentru că am avut parte de profesori foarte buni, unii chiar de aici de la Roman, pentru că am avut studenți buni, doctoranzi buni pe care i-am putut ajuta și mai ales pentru că Dumnezeu m-a ajutat să vindec, să ușurez și să scap de la moarte mii de bolnavi în cursul carierei mele medicale”.

Acad. Constantin Bălăceanu-Stolnici a vorbit despre latura religioasă a vieții sale, despre implicarea sa în viața Bisericii și a subliniat că „nu există, așa cum susțin cei care sunt împotriva Bisericii, opoziție sau contradicție între știință și religie, ci o complementaritate”.

Distinsul invitat a mărturisit că i-a cunoscut pe cei șase patriarhi ai României și a colaborat cu ultimii trei; a fost epitrop al Bisericii Domnița Balașa, dar și membru în Consiliul Național Bisericesc și în Adunarea Națională Bisericească.

„În toată viața mea am respectat un anumit ritual religios: rugăciunea de seară, rugăciunea de dimineață și uneori în miezul nopții”.

Totodată, ca antropolog, domnia sa a vorbit despre importanța trăirii optimiste: „Unul dintre marile ajutoare în viața mea a fost acela că am fost optimist. Nimic nu este mai pozitiv în viața unui om decât să privească evenimentele ce i se întâmplă în partea lor pozitivă”

„Fiți optimiști!”
„Să nu se uite la partea goală a paharului, ci numai la partea lui plină. Așa am făcut

o viață întreagă. Atunci când mă copleșeau lucruri foarte grave, căutam lumina și mă agățam de ceea ce era pozitiv. Fiți optimiști pentru că există pentru fiecare dintre noi o protecție cerească, care ne va proteja dacă o merităm, bineînțeles”.

„Trăim vremuri foarte grele, sumbre”, a continuat Constantin Bălăceanu-Stolnici. „Generațiile tinere nu-și dau seama. Unul dintre aspectele cele mai tragice pe care le trăim este destrămarea familiei tradiționale. Nu este un fenomen românesc, ci unul planetar. Familia tradițională a asigurat existența speciei noastre 300000 de ani, de ce să o abandonăm acum? Este un lucru foarte periculos și se pot vedea consecințele ei în scăderea natalității și în faptul că familia nu mai este așa cum era odinioară”.

„Trăim momente dificile și numai Biserica ne mai poate ajuta”
„Mergem spre un spațiu în care generațiile nu mai sunt educate, tinerii nu mai au această riguroasă disciplină civică și spirituală pe care am avut-o noi. Trăim momente dificile și numai Biserica ne mai poate ajuta, deși și ea este umilită. În timpul comunismului Biserica a fost persecutată, bisericile dărâmate și preoții închiși, iar acum este ridiculizată, ceea ce este un lucru foarte grav”.

„Îmi pare rău că las în urmă o societate al cărei aspect general derapează spre o zonă foarte periculoasă. Sfatul meu este să refaceți familia tradițională, să redați copiilor dumneavoastră educația pe care ne-au dat-o părinții noștri și apropiați-vă de Biserică, care este farul care vă poate călăuzi pe drumul cel corect al aspirațiilor umane. În această biserică, atunci când am venit ultima dată, am avut o experiență mistică. Este foarte rar și un dar extraordinar pe care l-am avut la racla preacuvioasei Parascheva. Eu mă consider un om fericit”, a încheiat academicianul.

Foto credit: Arhiepiscopia Romanului și Bacăului

basilica.ro